

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szerda

90. szám.

Pest, június 28. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunasor, Piaristák épülete) 1-ső júliustól pedig országuton Kunewaldházban a kiadónál, vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre. Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyeért 3 kr. pp. fizetnek.

— Rövid leírása azon szerencsétlenségnek, mint hívta meg Magyarországra Ziesi Ferencz kedves barátját és elvrokonát Kazda Ferenczet. mint élt ő ezen drága druzsáival boldog egyetértésben, miglen az egyik Ferencz az országból zsúpon kivitetett, a másik Ferencz pedig nyugodalmasan itthon maradt.

Képzelm hogy tündök az olvasó és kérdi magában, mellyik Ferencz lóditatott ki, pokolba az országból, és mellyik maradt itthon nyugodalmasan

Bizony ez nem is olly dolog, hogy amugy találmokra mondja el az ember.

Aztán a sors nem miadig igazságos, sokszor bünteti a jót, jutalmazza a gonoszt, mint az isteni gondviselés hozza magával.

Tekát elő avval az istoriával.

Az időben, midőn arról volt szó: hogy Magyarországot az osztrák mindig jobban, jobban pioczázhassa, keresve keresék az embereket, kil e mesterségre segédkezeket nyujtsanak.

Ugyan ezen időben, arról is volt szó, hogy magyar középponti vasutat eredeti céljaiból, rend. lletéséből, mind inkább kiforgassak.

Hogy vasutunk is olly törpe, bevezetetlen, fonnak int zet legyen mint több hazai vállalatunk, mellyeken a Mellernich rendszer nyomása minde- niki meglátszik.

E célra két derék legényt kellett.

Egyik a ki magas szempontból intézze az ügyeket, a másik pedig vezérelje technikai részt.

Ziesi Ferencz, Kazda Ferencz, önök a jelen drá-
nának két fő hősei.

Ennyi az előjáték.

És itt következzenek vagy négy felvonásnyira
való adatok, miként működött e drágalátós Fe-
rencz-pár. Hanem, ma foi; ne kapjunk bele e da-
rázsfészekbe...

Annyit ugyis az egész világ tud, hogy a Zi-
csi-Kazda kormány alatt a mérnökök, kézművesek
sőt a napi munkások közül a magyarok ellon irtó
háboru vitelt...

Es jöttek helybe serogestől a csehek, kik ot-
thon liberalisok itt pedig gyalázatos pecsovicso-
k...

A kedves Zicsi ez utóbbi fajt szerette volna
az országban mindig jobban implantálni.

Aztán a bérlott idegenek ha nemzetellenes lé-
péseket látnak hallgatnak s otthon magokban rö-
högnök: a magyar pedig illyesmitet nap fényre
hozott volna... mi a tisztelt Ferencz-pártnak nagy
alkalmatlanságot okozandott volna.

De lássuk e nagyhatásu szomorujáték végét.

Ez egészen a francia romantica iskola szel-
lemében ment végbe.

Titkos levelezések, separat trainen küldött
figyelmeztetések, prágai cseh conspiratio, végre
rendőrség...

Es midőn a függöny legördül, a közönség a
költői igazságnak egyoldalulag történt alkál-
mazása miatt igen elégedetlenül tér baba.

Kazda Ferencz urat a magyar középponti vasú-
t első mérnökét tegnap előtt a ministerialis rendőri
bizottmány az országból kikergette...

Utána küldetett Quis nevű czinkos is, a többi
mérnökök pedig már körülnézegetnek és butorai-
kat árveroztetik.

Hanem az mégis kár, hogy Ferencz uró csak
magában ment el, mintha nem volnának itt elég
Ferenczek vele együtt elküldendők.

No de meg van írva: Hodie mihi, cras tibi.

Kopogó Pali

karmester a pesti ifjuság macskazene
bandájában.

Tegnap egy hajó, telve megmérgezett gabnával
foglaltatott le a Dunán.

Az olvasó itélje ebből, mennyire fanatisálva
vannak ellenségeink.

A magyar jó ember, nem bántja a tegyet sem.
Ő urnak született... s azt akarja, hogy kívül-
senkinek a világon valami kívánni valója ne le-
gyen.

Optimismusunknak rettenetesen fogjuk arát
megfizetni.

A Ferenczvárosban Kacskovics ellenében kö-
vet jelöltül Farkas János ministeri tanácsos szólí-
tatott fel, ki is az ajánlatot a legnagyobb készség-
gel elfogadta.

Farkas János tisztán democrata gondolkozásu
férfi. Azoknak, kik nála megjelentek kinyilatkoz-
atá, hogy a választás napján elmondandja, mit
hisz ő ezen gyűlés tündőjének.

Ellenfele Kacskovics egy rosdás sróf a régi
rendszer gépezetéből, hanem a tavasz óta egy ki-
csit ujra kineszeltette magát.

Pest jun. 28.

Ha az eddig tudva levő választásokból oka-
runk itélni, nem fog a lehetlenségek közé tartoz-
ni, hogy a jelen nemzetgyűlésben a radicalok
észre sem véve, miként egyszerre többségre ver-
ződjenek.

Atalában véve az új és ifju elem meglehető-
sen lesz képviselve. S ettől minden jót lehet
várni.

Ha arról lesz az első napokon szó, hogy a
ministeriumnak bizalmat szavazzunk, azt hisszük
erre, hacsak történetesen azon napon nem lesz
valami új véletlen rossz hír, még teljes unanimitás
is lehet.

Hanem a speciálításokban nagyon sok a böke-
kendő. Számtalan kérdéseink vannak, mellyeket ha
élére állítunk a ministeriumnak kevesebbségben
kell maradni,

Mert a gyűlés jelenléte alatt nem lesz többé
a felelősség eszméje pusztá czim, az egy ri-
deg és kérelhetlen valóság lesz.

Eddig az oppositio hozott fel tényeket, argu-
mentumokat, a ministeriek nem feleltek rá, nem
is akartak felelni, de még nem igen is keresték,
hogy politikájukat valaki védelmezze.

Hanem a gyűlés előtt másként leend. Itt nem
lehet kisiklani, itt argumentumokban és szavazat-
többségben győzni kell, vagy meghalni.

A követek legnagyobb része, sértés nélkül le-
ryen mondvá ugy jó fel, hogy az ügyek menetéről
magával nincs tisztában.

A ministerek azt gondolják, hogy ők már
szövedelmeskedtek, ha megmutatják azt, hogy ők
most is a régi liberalisok, hogy ők a reform kér-
éseket szabadelvűleg akarják megoldani.

De ez nem elég az üdvösségre, számot kell
adni a sáfárságról: felelni kell mit tettek, mint
használták fel ezen ráuk nézve annyira kriticus
létszakot. Felelniök kell a tényekről azok követ-
kezményéről, ha a bajok eredete vétkos mulass-

tásokon, vagy erélytelen s papiroson maradt rendelkezésekről származtak.

A követek közül többen nyilatkoztak úgy, hogy ők a provincián az ügyek menetéről keveset tudnak. —

Majd lesz gondunk rá, hogy jó és el nem romlottérvű követek egy némely dolgokról bővebb tudomást szerezzenek.

Csak halljunk egyszer a más oldalról is valami védelmet, mert eddigi politikájukat senki se védelmezte.

Legfeljebb a Pesti Hirlapban jött néha egy igen halavány cikk, mely a ministerialis politika örvénye körül a partokon fogódzkodott.

Csak egy példány külföldi ministerialis lapot kell kezünkbe vennünk, hogy ítéletünket kimondjuk miszerint a Pesti Hirlap ministerialis meggyőződése a közönség boszantó mistificatioja.

Forgassuk csak a Pesti Hirlapot s minő védelmi cikkeket találunk ottan.

A ministerialis lapnak szüntelen a kormány mellett kellene fegyvernökösködni. Sarkában kellene lenni a kiadott ministerialis rendeleteknek. Hallottunk e még csak egy ilyenemű paraphrasist is? A ministerialis lapnak e rendeleteket magyarázni kellene megmutatni azok czélszerűségét, figyelmeztetni a közönséget azon eredményekre, mellyek azok által czéloztattak, vagy legalább szólani a kényszerüsről, ha e rendeletek ne tán látszólag népszerűtlene.

A ministerium valószínűleg nem is akarja, hogy ők védelmezzék, mert tudja, hogy védelem alatt a tények meztelenségében saját eliteltetését azonnal meglátná.

A Pesti Hirlapi duumviratus aligha maga is nem tapasztalhatta; minő kedvetlenséget okozott itt a kormány némely rendelete, például a három szlavoniai megyék lealacsonyító átadása.

És hallottunk-e a Pesti Hirlapban erről csak egy betű véleményét is?

A pesti Hirlap aligha nem úgy áll a ministeriummal, hogy a miről hallgat azt roszalja.

Ugyan csak temérdek sok dologról hallgat pedig ám a Pesti Hirlap.

Ott van például az önkénytesek ügye. Csekély magunk egy ügyben e néhány hét alatt legalább ötven különféle cikket adunk.

A Pesti Hirlap grand seigneurijája ezen legszentebb ügyünkről tán nem is adott vita cikket.

Pedig azok kikre egy kegyes ministeri parancsban a végrehajtás bizva volt leglelkesebb honfiainkkal a legnyomoruabban bántak. Szégyen áradt a hazára: s azok kiknek a kényelmeért ezen ifjak vértüket jöttek feláldozni ki tevék magokat a legundokabb haladatlanág bélyegének.

A Pesti Hirlap kislelküleg és félénken bevonta szempilláit s mind ezeket nem akarta látni, ne hogy a magas ministeriumnak valahogy egy kis rosz kedvet találjon csinálni.

Na már most ha a leglényegesebb ügyekben az eddig nagy számu olvasóknak örvendett Pesti Hirlap hallgatott mint a hal, ki csodálkozhaték azon, hogy most követek jönnek kik megvalják, hogy az ügyek menetéről a provinciákon nem igen lehet valami biztosat tudhatni.

Pedig ezen urak a lapokat szorgalmasan olvasták. Látták, hogy egész Europa revolúcióban van s a magyar lapok folyvást amugy a régi táblabirói kényelmes modorban vannak szerkeztve.

Olly halavány és felületes lapirodalmunk van. Egyik sem akar bele vágni a dolgok vélejtébe.

Bibelődünk apróságokkal, s alatt azt hisszük keresztül haladtuk a fő eszmét.

Mondjunk ezen utobbi állításra egy fényesen bizonyító példát.

Itt van először is az illir ügy. Ezt a ministerium táblabiró politikája oda engedte fejlődni, hogy abból egy ellenünk intézett panszlav háboru legyen.

Hogy jártak el ez ügyben a ministerek és pártolói.

Bibelődtek apróságokkal; s azt hitték, a fő eszmét azzal keresztül haladtak.

Ha sikerült Jellachichhoz egy királyi kéziratot át juttatni, ha Hrabovszkinak küldtek egy zászlóaljot, ha hallották, hogy a rácz táborban a scorbub kezd uralkodni, irták, hogy Zágrábban összeütközés történt, ha tudósítottak, hogy egy alvidéki ráczváros még hiv, vagy hogy Horvátországban is van itt ott a magyar ügynek néhány híve... az ég tudja, mit mindent következtettek ebből, már itthon kevélyebbek lettek, s bár kikitalították, hogy a haza veszélyben van, még előbbi rendeleteiket is vissza huzzák.

Pedig a fő eszme ezen néhány nyomoru antidemonstratiók ellenére is megmaradt. A horvátok, ha másként nem a panszlavismus segítségével is, de nem akarnak többé magyarok lenni, sőt az utolsóig fanatisálva vannak, hogy a magyart kifogják irtani.

Majd látunk, polgártársak hosszú orrokat, midőn a ministeriumnak elő kell terjeszteni, mindjárt el a bán dolgában.

Mert azok mik történtek, s azon kihívó vakmerőség, mellyel Jellachich a magyarral csak boldogot üz, a legiszonyatosb gyalázat, mi ránk.

A ministerium Magyarországot mi bátor és büszke népünket földig alázták, s mindnyájunkat az ellenség gunylárgyává tett ki.

Meglátjuk, hogy a vita alkalmával, hogy menekülnek meg.

A ministerialis követek szemérről hájog foglesni. Csak jöjjenek és tekintsenek a dolgok mélyébe, majd másként fognak beszélni.

Ugy járnak, mint a hevesmegyei deputatióból többen, kiket igen rövid együttlét után sikerült capacitálhatnunk.

A zempléni és borsodi papokhoz, különösen az egri káptalanhoz.

Hála isten, hogy az apátot nagyhasunak mondhatni a censura már nem tilthatja.

Most bizony egyebet is kimondunk vereshasú áldor s nagyhasu apát uramékra.

„Nem azért jöttem e földre, hogy békét, hanem hogy háborut szerezzek“ e szavait híven követik az evangéliumnak, mert hol a követválasztásoknál eddig botrány és összeütközés volt, világosan, vagy suttomba majd szeliden mint a galamb, majd okosan mint a kigyó ő kelmék szerepeltek. És hallani fogunk rövid időn szép jelentekeket, mert most már a tyúk is mindent kikapar, s lejárt az ideje a népvakításnak, és nem lehet olly eszközöket használni, mellyek világosságra ne jöjjenek; ha nem hiszik, tessék megkísérteni

az embervásárlásnak bármi alattomos és mesterkelt nemét, mert hiszi a manó, hogy önöket uraim jó szántából küldi a nép képviselőül. Főtisztelendő urak azonban úgy vannak az országgyűléssel, mint a boszorkány, ha az ajtót bezárják előtte, bebuvík a kulcslyukon, hanem jó hogy tudjuk, majd keresztbe tesszük az ajtó előtt a seprüt. —

Most is tudok egy pár amollyan domború képű, mázsás hasu, s feneketlen erszényű urat, kik, — uram bocsáss meg nékiek — kik föllépni akarnak.

Ha elsül — mert hisz olykor az ördög országa is eljön egy kis időre — meglássuk, mint szerepelnek a szószéken? én börtökben lenni nem szeretnék, mert ezen podagrás elvekkel haladó, vagy inkább pamlogon henyélni szerető capacitásoknak melegök lesz, ha némely követek elsorolják: „quo fonte derivata clades, in patriam populumque fluxit.“

Bizony csak jó is volna a historiai reminiscentiákat eltörteni, mert a történet tanuságának hatalmas ereje van, de uraim, mind biába, a ki egyszer látott, ha szemét kitolják is, lesz fogalma a színekről s a világosságról.

Tebát csak ki a sikra! egyenest! arczal! fel a szószékebe, indulj!

Meglátjuk, hogy áll hazánk pap dolgába, hány Lamennais és Chabot lesz önök közt, mert a vulgata versio locus communisival, meg a szentített István decretumaival többé már nem boldogulhatni; hálók ezek, még pedig rongyosak, mellyekkel sem halászni sem hideg ellen magunkat védeni a political világban már többé nem lehet a négy evangelisták iratai pedig igen épületesek az örök üdvösség előmozdítására az isten házába, de vessenek kérem keresztet magokra, nagyot akarok mondani — a pesti redoute teremben bizony isten nem használható.

Mit el nem követtek önök Zemplén megyében, milly farkasbörbe öltözött bárány képiiben lépnek fel Borsodban; azonban, ha nem használ az intés, ha vak lévén a szem, hijába néz, mert nem lát, jól van, ám tessék, hisz a légy akkor csipked legjobban, ha vesztüt érzi!

Ha mégis az emberiség érdekében, mit nem hiszek, tán inkább papi javaik megtarthatása reményében nagylelküleg megtagadják önök eddig hirdetett political elveiket, s a nép java, az egyenlőség és testvériség lesz oredojok szóval és tettel: megadom magam, meljómre vetett kezeikkel hajolok meg; allah akbár! az ur hatalmas, főtisztelendő uraim!

Költ Miskolczon a közgyűlés alkalmával összegyűlt több vidékiek tanácskozmányából.

Kövérből.

Szerkeztő!

Kövérvidekén is megtörtént a követválasztás. A remetei kerületben fölkiáltás útján, ön alternatívás Kemény Zsigmondja lett követé.

A kisnyiresi kerületben egy görög nemegyesült lelkész, és ministeri küldött Pap Zsigmond, ki az oláhok közzé küldetett a szász földre, a fellázitottakat lecsendesíteni, ki utját erre vette, s ad-

dig magyarázta a népnek „Csincsprezejcse Martiet,“ (marcz. 15.) és „Bartolomeo Szemerét,“ mig saját követjelöltjüket majd agyon verék.
Szetrészske deputatus Pap Zsiga!
Éljen Pap Zsiga követünk.

Missiak.

Mimosák.

— Tegnap a dunaparton két gondosan becsinált láda volt egy kocsin a gözösen lefelé indítandók. A tömeg mind inkább gyülekezett a kocsi körül, itt ott heves szovítákat lehet hallani, élénk kémozdulatokat, botokkal hadonázást látni, szóval egy csirabani Krawall minden symptomái mutatkoztak. „De ezt nem engedjük elvitetni,“ „de erre nekünk is szükségünk van, kivált most midőn illy ebül állunk“ illy s hasonló kifakadásokat vettünk ki a tömeghezi érkeztünk, s már azt gondultuk, hogy ezüst pénzt akarnak valahová küldeni s a tömeg nyomába jövéen, azt megtörténni nem engedi, midőn szemek véletlenül a ládák tetejére nagy betűkkel irt következő szavakat pillantottak meg „Oben (ez mint tudatik annyit tesz, hogy a törekeny dolgokkal teli ládának ezen szóval jegyzett része felül maradjon) alatta pedig orias betűkkel állott: B i z a l o m. Ezt látva a tömeg ingerültsége tökéletesen igazolva és okadatulva volt előttünk, s már épen torlaszok készítéséhez akartunk kezdeni s „fegyverre!“ kiállani, midőn egy polgártárs lélekszakadva jön és rimánkodik, hogy ugyan ne bántuk a két ládát, mert azok b. P—é, ki csak azért irt alá azon veszélyterhes szót, melly a ministerium kirekesztő tulajdonát értelmezi — mert így biztosítottabbnak hitte az elpackolt — cserép pipákat. A megrettent polgártársnak végre a tömeg ingerültségét azon nyomatékos megjegyzéssel sikerült lecsillapítani, hogy a báró ur annál kevésbé küldhete el valamerre b i z a l m a t, mert bár ministerialis ember is, de az utolsó vidéki hírek után, magának sincs egy k r a j c z á r n y i is; sőt 10p centre sem kap sehonnán is, bár hajhássza a legfurfangosabb legény Pesten.

— Unerhört! rendkívüli természeti tünemény! Tegnapelőtt esti 7 óra után 4 és fél perczre, midőn kelet felől egy gyöngye felhő vonult át a kiterjesztett levegő égen, s az alkonyat első heroldjai — a színházak felé vonuló nemzetőrök — bornyutlan hátain a lebunyó nap bucsuzó sugarai megtörének, a Fischer kioszkjában egy marqueur — magyarul szólott. Azt mondják, hogy e majdnem lehetlenek hitt tüneményre Lauka Gusztáv barátunk annyira confundalva volt, hogy — vanillia fagyaltot parancsolt.

N. B. Némelyek azt állítják, hogy ez eset az angol királyné vendéglőben történt volna. Mőglich is schon, aber warscheinlich nit.

— A követek már szállingóznak. Azt beszélük, hogy némelyek szép nőket is magokkal hozták. (Már láttunk is a színházban egy pár anygalt.) Ez mindenestre igen jó tactica a ház irányában, melly a férj unalmas szonaklatáért a kartzaton ülő nő gyönyörű szemében keres elégtételt. Haem irányunkban a férj urak ugyan elhajtották a sujkot tacticájokkal, mert badar beszédjeiket már csak azért is borzasztóan carrikirozni fogjuk, mert

— szép feleségük van. Avis aux orateurs representants, qui onts des jolles femmes.

— Atudosításokból kitetszik, hogy több pecsovic követek is fognak parlamentünkben pirulni. szerencsénk lesz Balog Kornélt, Soltész Jánost, Nagy Károlyt, „und was derlei liebe Kinder noch gibt“ minél gyakrabban megkérlehetni. Oh ök nagyon örülhetnek, neveiket igyekezni fogunk a nagy Magyarhazával megösmertetni, nekik megérkezési és bucsuztató oraiot írni. Mily gyönyörű multság leend reájuk nézve, estenként a, Martius 15ét kézbe véve keresni délelőt mondott beszédjeikre tett megjegyzéseinket, s olvasni például, hogy: Balog Kornél épen úgy beszélt, mintha egy Apponyhoz benyújtandó kérelem levél lenne zsebében s Bécsből Pazziazzi és Wirkuer még mindig igazgatnák honunkat. — Ah milly felséges lesz egy hallgató auditorium sarcasticus mosolyai alatt, s a zajos képviselők angol modoru sziszegései és füljölései közt a szószék tetős tetejéről megzözdödni arról, hogy melly határtalan — megvetésben részesülnek. Oh Israel nagy leend a te boldogságod! Amen.

Csernátoni.

Követ választás Makón....

Makót is mögemitöm, méltó aztat dicsérni, mint egy helybeli nóta mondja.

Kezdjünk hozzá.

Makó várossa annyira van a baladástól, mint Jeruzsálemtől. Ez közmondás.

Követválasztás volt, és Bánhidyt választották követnek. E hirre Európának fel áll haja szála.

Ne vessen a ki tud! de azt nem hittem volna, hogy Bánhidinál létezik még ember a kiben a közbizodalom magát jobban prositúálhatta volna.

Hogy van nép melly éles kést ad ellensége kezébe! —

Makó várossának népe értelmes nép volt, legalább annak tartotta magát, s az hitte fölle más emberfia is a ki nem ismerte.

Bezzeg ki mutatta a foga fehérít!

Meglátszik Makótól hogy zsákkal telik tőle.

Oh Makó....!

Makó ott esik a hol a Maros vize foly a szuszogó mellett, a meddig az erdélyi oláhok tulyokon szállítják le a sót. Na ugyan elsózta a levest, már most csak enné is meg a mit tálalt.

Makót zöldséges kertek veszik körül: Szuszogó, Lesi, Bánom, Nembánom, Kortyogó, Finghó, Szardics és Sovány. Desperatus nevek, desperatus politicusok.

Ez a követválasztás rikalóbb a makói tormánál, hideglelősebb az ugorkasalátánál, nyersebb a töknél, savanyúbb a szardicsi bornál, mérgebb a csalánnál, csipősebb a paprikánál, zöldebb a zödségnél, ingerlőbb a peszternáknál, furcsább a furánál.

Bánhidyt makói követ. Előbb hittem volna, hogy Makót ki fogják kövezni.

Ugyan makói népség mit etettek veled?

— Bánhidyt Viczespánja volt Csanád vármegyének, s egy országgyűlésen követe.

Hogyan jutott erre a kitüntetésre?

Hát az egyszerű.

Mikor Bánhidyt Csanádba vetődött, akkor ugy-

nevezett „liberalis szölemű“ volt Csanád. Bánhidyt ezt látta, s hogy boldoguljon, hát kapta magát, ő is liberalisnak csapott föl.

A dühödésig liberalis volt!

A csanádi püspöknek macskazenét rendezett, s a zenészeket ő vezérelte.

A püspököt kiverte legelőjéről, s communis-ták módjára, a legelők felosztását akarta.

Szóval hallatlan kravallokat csinált, hogy Csanád fölött bámultában többször meg megállott a nap.

Viczespányságig vergődött.

Gyűléseken rendesen hallgatott, a miből Csanád vármegye azt következtette, hogy rendkívül bölcs embernek kell lennie.

Igy közelgett az országgyűlés, mellyre követnek választották.

Ekkor már azonban piquante anecdotákat beszéltek a faluban, sőt követté választása alkalmával, mintha csak hamvazó szerda lett volna, annyi hamut dobtak a fejére. És előadták, hogy olly embernek, a ki illyen hamus tán nem is lehetne vagy mi követté lennie?

Bánhidyt az ellene fölhözött vadakra, kablógázással hallgatott s végül azt a megjegyzést tette, hogy „számár ordítás nem hálik mennyországba!“

Ez historisch! ezt tagadni nem lehet.

Ra fölmege követnek, s... köpönyéget fordít.

Neve föl volt írva azon a lapon, mellyre a hivatalt kérők nevei irattak.

Ez is historisch, a mit tagadni megint nem lehet: nagyban beszélük is azt a faluban.

Azután baha megy, s hallatlan dicőket tart, mellyekben a kormányt a dohány-monopolizálásban pártolja.

Programmot szerkeszt, ollyat, hogy olvasására egy pecsovic irigységből epolázba esik, egy administrator görcsöket kap, szinte irigységből. Egy censor sirva fakad, s miután e szokat hörgi: „végem van, megelöztök!“ kétségbeesik és meghal. Maga az akkori főjegyző elméjében meghaborodik szinte irigységből.

A kormány irányában bizodalomra erőszakolja a népet, kijelentvén saját meggyözdését, mellynek értelme szerint: a megbukott kormány a — legliberalisabb.

Szóval száz meg száz scandalumot követ el, s végtelen végiglen így viseli magát.

S miért mind ezt?

Hát csak azért, hogy a neve ne lenne már még továbbra is fölírva arra a lapra, melly lapon azok nevei vannak fölírva, a kik még mind addig az ideig nem kaptak hivatalt.

S most a makóiak megválasztják, kezibe adják a hivatalokhoz a belépti jegyet.

No servus! elűhetsz! harmincz ezüstpénzért adnak el tégedet.

„Menj kolostorba“ mondja Hamlet.

Menj a Bánomba.

Menj paszulyt karózni óh Makó!

asboD.

Szabadka, jun. 25.

Folyó hó 20-án kitűzött követválasztásunk végbement. Városunk két választó-kerületre osz-

Hirdetések.

latván, az egyik Spethits: Bódogot, minden kifogás nélkül közfelkiáltással; a másik kerület pedig Vojnits Lukács, 22 éves és 9 hónapos kiskorú polgártársunkat szinte felkiáltás utján választotta meg azon „aromaticus“ különbséggel, hogy itt a közvélemény nyilatkozványául egy két korty pálinka is bevegült.

A törvény világosan mondja: választható az, ki élte huszonnegyedik évét betöltötte.

A verificatio előtt e választás meg nem állhat.

Pest, jun 25-én.

Szerkesztő!

Mielőtt a hadügyministerium megtudná, én őt bureauja egy titkáról értesitem.

Hogy azonban a dolog lényegéről általánosabb fogalmat szerezhessen, egy kis feneket kell titkos elbeszélésemnél keríteni.

Hol volt, hol nem volt... mikor még a fegyvergyakorlatokat oly méhén kapta a nemzetőrség, egy mogorvaképu ember közeledett századunkhoz, s engem szólított fel, vajjon nem volna-e kedvünk őt felfogadni, a fegyver-forgatásban oktatást adandó. Én a nélkül, hogy társaimat felszólítottam volna, sajnálat kijelentésével utasítám el, miután egy becsületos magyar káplár velünk szenvedéllyel bibelődött.

Szerkesztő! Életemben a legzerencsésebb eldörzeteim voltak mindig, csak akkor nem, midőn ezen mogorva embernek tagadó választ adtam, — ámbár szükség lett volna bizony még egy katonai egyénre, — de ennek képéből a becsületos, emberi bánásmódot sehogyan sem tudtam kicalulálni.

Hogy a dologra térjek, ezen ember per varios casus, a hadi ministeriumhoz jutott, s lett belőle valóságos ministeri kiadó, ne higgye ön azonban, hogy ebben fekszik a titok, mit a ministerium nem tud, hanem abban, hogy tudta nélkül ezen valóságos kiadóban egy kis Nerocskára tett szert. Ő Némethysége ugyancsak hazardiroz, s úgy szeretné társai, különösen a szegény szolgák közt, ha sürgőnyel kell futniok, de előbb neki frisz vizet nem hoznak, a 25—30 botot osztogatni, hogy no...

Vigyázzon mellette titkár ur, ki ne tűzze őnt heragja tárgyául, mert már a titkári gerombáságokon is tul tett, s őnt társaival együtt expeditióba vévén, nolle velle úgy oda dobja martalékul a karloviczi ráczoknak, hogy meg nem köszönik.

Isten önnel édes kiadó ur, ha jónak látja, többet is praescribal.

Savó káplár.

(3)

Az országgyűlési szállások összeírása, — szoknak az országgyűlés tagjai közt teendő kicseztása ministerileg levén rám bízva.

Pest háztulajdonosait és lakóit felszólítom, hogy a házanként történt összeírásakor bár mi okból be nem irt, üres vagy általok nélkülözhető lakrészeit nem irassák be, s önként adják át országgyűlési szállásnak; nehogy a 841: 11. törv. 9 és 16 §-ban megirt kényszerítő rendszabáshoz legyek kénytelen nyulni.

Az országgyűlés érkező tagjait pedig figyelmeztetem; miként szállások iránt nálam folyvást intézkedhetnek, mivel már eddig 300-nál több áll üresen.

Lakásam színházter 3. sz. 2-ik emelet.
Farkas János mk.
ministeri tanácsos.

Magy. közép-ponti vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat	reggeli 6 órak.
" "	tehervonat délbén 11 ó. 45 p.
" "	személyvonat délután 2 ór
Szolnokról Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra 45 perc.
" "	Személyvonat reggeli 6 óra 25 perc.
" "	Személyvonat délután 2 óra 15 perc.

Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 perc.

" " délután 2 óra 30 "

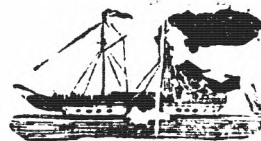
" " " 5 " 30 "

Vácsról Pest felé reggel 8 órakor

" " délután 4 "

" " " 7 "

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Gőzhajók járása
junius hónapban.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

" Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, junius 4- és 18-kán pedig Odessával; e közlekedés a Bécsből egyenesen Orsovára menő gőzössel történik.

" Orsovára minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden második csütörtökön Galacz és Konstantinápolyal a török részen)

E gőzössök Orsováról elindulnak minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délután ide megérkeznek.

" Tittelbe minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és föl felé Eszéken át; a kedden elinduló gőzöss Zimony- és Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzössök Tittelből minden vasárnap és szerdán délután ide megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

" Orsovára minden kedden.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba. Pesttel kapcsolatban; minden kedden.

" Szegedre: minden szerdán és szombaton.

" Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

" Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzöss Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózás társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap minden este Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete). — A vidéken a postahivataloknál.
EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.